

Передаєтца
 «РУСЛАН» власник:
 в Австрії:
 за члн рік . . . 20 вер.
 т. п. л. р. . . . 10 вер.
 за черг. року . . . 5 вер.
 за місяць . . . 1 70 вер.
 За границю:
 члн рік . . . 16 рубл.
 або 36 франків
 на рік реж. . . 8 рубл.
 або 18 франків
 Подорожне часо по 10 сот.

РУСЛАН

Видать у Львеві шо днн
 крм мала і русск сьвет
 о 27 год. поновуєт.
 Редакція, адміністрація і
 ексцизиія «Руслана» від
 ч. і. п. Дембравського (Хару-
 щин). Бюро редакції містять
 в Астиці Соколовського в
 п. л. Гансманн.
 Русскіи австрєжє сьвети
 валопередє австрєжє —
 Рекламція австрєжєжє
 вилн від порта. — Оголо-
 шєня звичайн прїймають
 се по ціні 20 с. від стрі-
 чки в «Русланом» 40 с.
 від стрічки. Подяки і по-
 вѣданн доносєтє по 30 сот.
 від стрічки.

«Варши ми очи і думку на вєрєтє: а не повнємє властє і вєрє не повнємєтє,
 бо русєкє на серцє і вєрє рускє» — В Рускєжєжєжє пєсалєтє М. Шаховєжєжє.

Перед рішенням.

(+) В кругах католицьких народо-
 щів чеських на Моравії оцінюють по-
 літичне положення в чеській таборі особливо з
 огляду на переговори між чеськими мі-
 ністрами а сторонніцями ось як:

Чеська політика оцінила си перед
 важним рішенням, котре не може остати
 без ризичного і далекосяглого впливу на
 політичні відносини в краю і в державі.
 В переговорах, які ведуть си і будуть
 ще нести ся а чеськими міністрами д-ром
 Падаком і д-ром Форштом, розходиться
 о з а с а д н и ч и у х н а л и що до того,
 якою дорогою мов відтак ціти чеська по-
 літика, чи сєю дорогою підуть всі чеські
 послы, чи посідаєтє між ними розлом, ві-
 сля которого буде можливим одноцітє
 постуванє. В такій хвилі треба очини-
 до яко найдокладніше все розважити,
 щоби вибрано лишє дорогу, котра несе
 до добра чеського народа. В такій хвилі
 також конечно, щоби уступили вські
 згляди на яку небудь особисту користь,
 а також інтерєс сторонніцнїй усувають
 ся тут на бік. Основою узьма, які мають
 завести, не повинні бути дані ви-
 сокопарні оцінки і звичайні фрази, хибні
 здогади і заманчиві надії, але єдина дій-
 сні політичні відносини, дійсна сила чє-
 ського народа а також фактична могутність
 противника. Тамто повинна устати вська

половничість, вська слабосила хитість,
 а особливо бязнь — о мандат. А коли
 посідаєтє рішення, повинно бути послідовно
 і непохитно виконанє.

Не треба забувати, що нічо так
 не шкодило чеському народови, як без-
 настанє хитанє між радикалізмом а о-
 портуїзмом. зад-чи було неможливою
 сьвідомо ціли політика, так що она вєлє
 си з дня на день і стала мямчє в руках
 ріжних живеєл. В рішачючих нарадах, які
 тепєр ведуть ся, буде нелегко задчєтє
 учасників сих нарад, позаяк они будуть
 приноєнати явжати як на відносини
 краю, так і на відносини держави. Держ-
 авні відносини в також рівно поваж-
 ні і невдрядні. Страшній, зростаючий
 розлад в чеській таборі імагає конечно,
 щоби наостанку зєднали си всі поважні
 живи, раз щоби положили кєнєць шо-
 раз більшому розладови посеред чеського
 народа, а вдругє, щоби позбути си вських
 спекулятив, котрі під плашником на-
 тротоваго дбанотє лишє о своє єстанованє
 дорогою нечуваного підкождуванє, а лишє
 справжєнєтє і дійсною роботою по-
 собити добру чеського народа. Бо до-
 чого дїдє се, наколи такє буде дальшє
 дїтє си? Не розходиться ся отже лишє
 о хилєнє рішення, лишє о постанови, які
 мали би обовязувати роками. Шо тепєр
 заведєтє ся, буде легко описати напра-
 внї. Криками і високопарним мовчанєм
 фраз, погрозами обструкції і розбиранєм

пультів та концертами обструкційними
 не багато осягне си — се доказала вжє
 парламентарна тактика чєських сторон-
 ництє від Кларго до другого Гаєва.

З сєго бачимо, шо в чеській таборі
 заносить си дїсно на важні рішення і
 що чєскі політики зрїло над тепєршнім
 положєнєм застановлюють си. Але чиж
 так само не повинє руский клуб пар-
 ламентарній призадумати ся над снєю
 дотепєршнюю безуспішнєтєю і обдумати
 способи, якби заняті такє становищє, кот-
 ре би народни рускому завєнєно пев-
 нї успіхи. Отє, що ми тут подали в
 відносини в Чєхах і між чєскими сто-
 ронніцтвима, можна майже буквально
 приложити до наших відносин невідра-
 дних. Чиж не крайня пора, щоби поваж-
 ні люди призадумали ся над тим поло-
 жєнєм і також узхвалили постанови, не
 оглядаючи ся на крикуні і спекулятив,
 а вступили на дорогу, котра би занєнна-
 ла добро рускому народови, а не єство-
 ванє кільком крикунам і спекулянтам.
 Ми снєю часу основно шо річ обговорили,
 вказали способи і дороги, які на наш
 погляд довели би до успіху, сє ми зро-
 били з нашого народного і дєвєжєжє-
 ського обовязку, не оглядаючи ся на вськє
 обидуванє камінєм і найпотвїтнішими
 клеветами, а тепєр се річ послав над тим
 призадумати ся. Тож caveat consules!

Про пам'ятник Т. Г. Шевченкови.

Яксь у літку промайнула була по
 днєвних звістках, що кїєвська дума ко-
 мисія в сорві збирани грошей на пам'я-
 тник Т. Г. Шевченкови хоче зняти се
 до роботи. Вона призачала була навіть збо-
 ри, на які мали запросити декого ві а У-
 країнцє — не власних (радих) кїєвської
 думи. Але чутка так і зостала си чуткою.
 Збори чомусь то не відбули си і справа
 а пам'ятником знов канула в безвість...

А час не жде, а місяцями минають
 місяці, п'ятидесятилітні роковини смертї
 і стодітї — народни великого україн-
 ського поєта все наближають ся. Грома-
 дянсьтво українське турбуєтє ся, до нас
 надсилають листи, запитують, чи робити
 си лєшо небудь в сїй справі, чом про се
 нігде не чути і т. п.

Вєсе тє свідчить, що справа а пам'я-
 тником Т. Г. Шевченкови пошла в дуже
 ненормальнє становище. І справдї: будувати-
 мєтє ся пам'ятник у г. Кїєві, а дозвол
 збирати гроші дано подлявській губер-

ській земській управі.* Се викликає дуже
 багато непорозумінь: люди не знають,
 до кого зєратити ся в сїй справі а взаєн-
 ками, хто прїймає на се діло жертви, чи
 подлявському губерському земству до-
 зволено збирати жертви тільки по Подля-
 щині, чи й по всій державі і п. и.**)

На нашу думку справі далє так г-
 тити си не може. Не можна в такім неди-
 ким ділі розкидати ся, щось там собі ду-
 мати, чи робити лишком по кучочках,
 розвізанинись, не знаючи один одного,
 не маючи між собою ніяких стосунків.
 Щоб така велика справа пішла добре —
 треба доброї організації та централізації.
 Пам'ятник має бути в Кїєві — оту-
 ть мусить бути центр тої інституції, що
 збачаєтє про пам'ятник нашому поєтови.
 Тепєр же стало ся так, що центром и-

вляєтє си Полтава.*) Нижче ми друку-
 ємо точну копію з міністерського дозволу
 збирати грошей на пам'ятник Т. Г. Ше-
 вченкови по всій Росії. Ми звертаємо у-
 увагу наших читачів на те, що міністер
 внутрішніх справ дозволяє подлявській
 земській губерській управі „открыть по-
 всемьстєну вь предѣлахъ имперіи под-
 писку на сооруженіе вѣ г. Кіевѣ“ пам'я-
 тника великому поєтові. На нашу думку
 сї слова треба розуміти так, що подля-
 ська губернская земска управа має право
 уповажновати по всїх городах російської
 держави вські інституції, товариства і
 навіть окремих осіб нахилати громадян-
 ство до жертвованя грошей на пам'ятник,
 збирати сї жертви і пересилати їх под-
 лявській губерській земській управі. Коли
 ми не помиляємо ся, то кожда інститу-
 ція, кожда людина, порозумінінсь а
 подлявському губ. зем. управно, може здо-
 бути собі право допомагати справі
 будовани пам'ятника. Скористуванись

*) На наш погляд се річ менш важнє.
 Добре, шо дали дозвол зєратити, нехай же всі
 земляки шлють гроші в Полтаву. — Ред.
 Руск.

**) В наведєнєм повнєше рішєнє стоїть
 вєрєжє, що мїжна збирати: „повсемьстєно, вь
 предѣлахъ имперіи“. — Ред. Руск.

*) Чиж вєрта о се заводити спір. Може
 і Кїєв у себе зєратити комітет а ті інші у-
 країнські міста а ті місєвні комітєти можуть
 помагати центральному подлявському. — Ред. Руск.

Реформа супружя а N. Fr. Presse.

(а) N. Fr. Presse, котра нашому «Дяду» від довгого часу заступє місце Христового евангелія і релігії, і котря юже жидівсько-матовський орган тепер в борбі проти християнства кидася на его основи т. е. на тайну супружества і католицьких виховань дітній в школі — то та часовись неосторожно виворалась і сказала в флейтоні про супружество щирю правду.

«З точки психологічної не то гідне уваги — пише N. Fr. Presse — що у людей й, котрі призначали ся супружеский узел майже як підязку до поночої зашити і розв'язувати, поняти про рудину повели совершенно тупіє. Що рудина є тріюкою будуючо, що вона складає ся з живучих членів, котрих не вільно розлучати, що тв кров йде, коли ся єї розриває, про се не мають вони майже ніякого чутя. Аня Моніка Пія, архиякіягана саксонська, належить до дрезденської королівської рудини, і для єї щастя було би з певністю найліпше, если би сей факт також зверхно знайшов вираз в єї життєвнм положенн. Любим материнської тв вона не знайде, нещасяючого рудинного тепла (Nestwärme) буде бідній пташечці заведі бракувати, а добротина уклінність буде правдоподібно всім, щоби для неї має отець. Однак вона могла би бодай оперти ся о стіну, не зависла би у воздузі. Вона знайшла би сильну поживу для духа і розуму, нагоду загартувати ся на болесні заводи, яких їй не будуть шадити. Єї отець король, єї мати Signora Toselli — виставмо собі сей день, коли вона перший раз довідає ся про єєй контраст і коли могло би зі сего вийти щось страшно протинного».

Так пише N. Fr. Presse про супружество!

До сего додав від себе Reichspost таку примітку:

«Не хоче ся вірити власним очам.

сим, можна уникнути тої бюрократичної формалістики, тиганн іє мєртвості, що тепер заїдають сю справу. Затеж ми маємо у Києві комісію з думських гласних (радних громадських), в руки яких віддано діло пєличезної ваги, наді праці яких залежатиме дуже багато. І що?»

Справа стоїть на місці, не посувалась за цілий рік єї на один крок Та й чи можеж воно бути инакше, коли в комісії сїї сидять люди, що або не мають нічого спільного з українством, або навіть ставлять ся вороже до него? Комісію сю складають: предсїдають — городський голова І. М. Діков, члени: гласний — Н. Ф. Страдомский, Ф. С. Бурчак, В. І. Бражников, А. В. Іващенко, А. В. Кобень, Л. С. Білогриць-Котляревский, В. В. Согуха, Н. В. Стороженко, В. Г. Чехов, і секретар комісії І. І. Шитковський. Голова комісії, як показав досвід, не має ні часу ні охоти робити комісії, що має на меті возвеличити українського поета, а такі добродії як Чернов, Стороженко, Бражников, Іващенко та Білогриць-Котляревский, хоч і си-

Той сам дневник, що від літ з засобом цілої своєї вимови боронить на й розпустнійшої свободи в заключуючому супружстві, боронить права супругів пієля влободі розлучатись і знов получатись, той сам дневник розпинає ся за удержаннм рудинного поняти і за правом дитини до належного вихованя. Так то сила дїйности бе по лиши вєї вільнодумні реформаторські теорії супружества. Бо чомусь вираз у пані Toselli має бути погане се, що ліберальна преса инимнм разом уважає за conditio sine qua подля культури і конечної свободи. Хибя дотичних людей і їх діти будемо судити після сего, чи супруги при зриванн своєю супружества розвали корони чи ні. Отже сама N. Fr. Presse брідить ся з рудчиною реформою супружю.

П. Цегельський пишучи «Свободу» повинен собі се затримати, если ще зовсім не стратя сорому.

З України.

Цікаве питанє.

Юристи законознаві і все поступове громадянство від 17. жюня 1907 року вважають Росію за конституційну державу, прихильникж старого ладу все намагають ся довести, що царский маніфест 17. жюня і краліє не змінив порядків державного правління в Росії і що тепер у нас істнує такеж самодержавнє, як і до згаданого царского маніфесту.

За перших днів «свободи» питанє про те, на чийому бєдї в сій суперечці правда, було таке ясне, що здавало ся їй не було ніякої потреби його вяснити, але де далі, то обстанни мінали ся. Реакція вбидає ся в палочки і все верула на свою руду.

Дійшло до того, що кожний свідомий своїх обовязків громадянин мусїє себе запитати: та чи є у нас справді конституція, чи її нема? Таке запитанє нераз станилось навіть в думі, але офі-

ційній сфері на се «делікатне» запитанє політично мочалось...

Аж ось тепер рознізати се питанє мусїть найкомпетентішнїє в сій справі державна інституція: сенат. Дякувати за се мусїмо до петербурзького градоначальникови Драченскому.

Сей градопранитель несподївано вилїяв у собі надзвичайний юридичний досвід і заборона мусуламнм заводити свою партію, хоч петербурське особоє присутствє її й дозволило. Не подобає д. Драченскому в мусуламнській партії те, що в своїй програмі партія ся обіцяє допомогти «заведенню конституційної монархії». Чорностенна газета «Русское Знамя» наводить і ті думки, якими д. Драченский мотивував свій протест проти постанови «особого присутствія».

Але думки сї свідчать тільки про те, що петербурзький градоначальник, позививсь в законознаві, сам не знає насамперед того, що значить слово конституція, не знає також і того, що іє по всіх конституційних державах «наслідственне посягательство на ограниченнє прав верховної властї» карать ся законом.

Як відомо, колись не тільки балакали, а й думати про «конституцію» вважало ся державним злочинном. Почутє небезпек від конституційних розмов ще й досі не зникло в громадянстві. Не дивовж, що російський громадянин, дивлячись на сучасні російські порядки, запитує себе, де ми живемо: чи в конституційній стороні: чи ні? Нехайже сенат розвже се питанє, приймийн знатимем.

І за се д. Драченскому належить ся щира подяка. (З «Радн»).

НОВИНКИ

— Валєндар. В чет вєр: руско-кат.: Калк страта м.: римо-кат.: Франца Борджа. — В п'ятницю: руско-кат.: Харитона, Вячесл! римо-кат.: Пляквід муч.

ска комісія, як ми уже сказали, до сего часу нічого не зробила, не вдарила, як то кажуть, пальцем об палець. Для характеристики її роботи досить буде сказати, що навіть ті гроші, які прислано їй сторонними людьми, вона не поклала в банк на спеціальний Шевченків фонд, а зарахувала їх до думських сум «на текущий счет». Таким чином проценти з тих грошей, що прислані в київську думу на пам'ятник Шевченкови, витрачатимуть ся на городські нужди. На скільки се справедливо нехай кожний собі змїркує».

Наша думка така: коли теперішня київська думська комісія в справі будованн Шевченкови пам'ятника не перереформує ся, коли до неї не відуть, в найближчий час нові люди, то київским Українцям треба самим брати ся за діло: У Києві повозимо заснувати ся товариство, яке, порозумівши ся з полтавською губ. управою, почне само дбати про пам'ятник

* Се вказує, що може для справи користішнє, що Пост-ва буде осередком усіх змагань в справі пам'ятника. — Ред. Руск.

— Чи введення першого пароха Преображенської церкви о. Івана Давидовича відбуде ся в тіжже церкві в найбільшу неділю дня 13. вересня с. р. 10. гол. рано. Від того дня у всяких справах, відносачих ся до Преображенської парохії належить звертати ся до канцелярії тойж парохії, котра находиться в тімчасово в детерміновані помешканю пароха о. Давидовича, при ул. Підвале, ч. 9, Парова.

— **Означення границь Преображенської парохії у Львові.** В улиці Гродзіцких починає ся границя межі парохіями новою і Успенською і в напрямі до Ринку прилучає ся до нової парохії права сторона ул. Гродзіцких з чч. 1—13; з ул. Гродзіцких входить до Ринку і держачеся правої сторони, бере ся тут же північну сторону до нової парохії з чч. 33—45; з Ринку держачеся той самої правої сторони, безаперервно переходить ся на ул. Трибунальську, з котрої продовжує ся до нової парохії чч. 2—18; авідсь тягне ся границя через часть ул. Гатральной попри Бугайської Костел і площу св. Духа, і держачеся правої сторони перехр. з. ся через Вали Гетьманські на ул. Свєтослава. З сеї площі зачепляють ся до нової парохії з правої сторони чч. 2—18, дальше переходячи на ул. Косцюжків зачепляють ся з неї по правої сторони чч. 2—24. З ул. Косцюжків вступивши на територію парохії при арматарній церкві переходить ся через площу Смальки (чч. 1, 4 і 5 до нової парохії) на ул. Колонтая, з котрої права сторона з чч. 2—12 належить до нової парохії. З ул. Колонтая виїхавши на ул. Казимирівську переходить ся на другу її сторону і тут в напрямі і продовженою авідж карного заведення (Бригади) і в напрямі до костела св. Анни тягнє ся границя межі обома парохіями, святитроюською і новою до ул. св. Анни. З той ул. припадає права її сторона з чч. 2 і 4 до нової парохії. Там само до сеї парохії належить права сторона сїдувачою улиці: ул. Раванатої з чч. 1, 3 і 5 і 6, а держачи ся вогледа правої сторони і в напрямі до півночі вступивши на територію парохії св. Параскеви, переходить ся в напрямі до скочу через міську Вату і збіжжю торговлю, де права сторона прилучає ся до нової парохії, на ул. Божинцув, з котрої займають ся чч. 2—28; — авідсь перетинаючи ул. Жовківську і Старий Ринок (з чч. 2—10) входить ся на ул. Чацького (з чч. 4—9), площу Венедиктинську (з чч. 5 і 6) і ул. Бенедиктинську (з чч. 1) і перетинаючи площу Стрілецьку держачи ся з границею на улиці Гродзіцких.

— **Сь означення границь** будо минулої неділі дня 6. жовтня с. р. в авідських церквах ого-

лошене з тим, що по ушній 30 днів всякі парохіяльні іврани парохіян Преображенської церкви тільки через властного пароха тойж церкви можуть в ажно о бутя подагоджувати.

— **Справа реформи соймової ординації виборчої,** як доносить один з дневників, поступала о стілько вперед, що в сих днях має бутя закінчене поладана. В соймї має повстати ся компроміссе внесенє в порученнє кравеую виділову, аби по думцї усталених в комісії поглядів виробити проект виборчої ординації і предложити його на найбільшій сесії сойму.

— **Рідний Край** воскрес. У Києві появило ся дня 20. ст. ст. 1. ч. «Рідного Краю», який видавано в Полтаві. Редакторско-видавницьке в нї О. Косач (Олена Пчілка). У сїм числі редакція замїстила передне слово до читачів, у яким читаємо між иншим: «Знов ознає ся «Рідний Край» до земляків рідним українським словом. Починаючи видавати «Рідний Край» в Києві, маємо сказати сїлькя слів до наших читачів і прихильників. «Рідний Край», що видавав ся в Полтаві, припинив ся, яквизно, не по своїй волї; припинив ся в такім несподіванім способом, що трудно було зпершу дати ї раду, як поладати справу. Одно було певно, що видавати часопис в Полтаві, не можна. Хоть вона зновім не була заборонена, — бо «Рідний Край» не одержав навіть ніякого офіційного поведомлення про якусь причину, що могла загрожувати часопису, — однаже перед «Рідним Краєм» стала сама рішуча перешкода: за фейлетом іван Старич Черняхівський в 15. числі «Рідного Краю», замкнено ту друкарню, де часопис друкувався, і хоть друкарню було через тижден одмикнено, — друкарня не одержала ся друкувати більше «Рідного Краю», божи ся бутя замкнено на вес. Інші полтавські друкарні, як сїм повисало, теж рішучо відмовили друкувати «Рідний Край». Таким способом вдало, немаче в то новім вільнє, мусїло в Полтаві припинитись».

— **Правда,** в великим жанрє розлучили ся з Полтавою, бо маємо певну думку, що сеї сородек лївоберезного рідного краю будо для нас прїятїльнїшим, відомїльнїшим. Та що робити? — не суваємось! Що робити, коли обставини жанє полтавського такї же дуже тяжкі. Однаже, коли полтавська діла виходила в Полтаву, коли починаємо нову часопис в Києві, то се зовсім не значить, що ми думали відуратись від Полтави; сего не може бутя: «Рідний Край» київський є кїсть од кїсти полтавської; та сама зостанє ся в їмї й у дїна. Редактор київського «Рідного Краю» був редактор полтавського, а ті Полтавцї, що до останнього часу найбільше стогали до «Рідного Краю», М. Дмитрієв і П. Мирний, бавказо стогатимуть і бавказо київського «Рідного Краю»; з них М. Дмитрієв робить офіційний заход, щоб стати видавцем нового «Рідного Краю», сїлькя з редакторюю.

Ми не знаємо, як нам поведеть ся з «Рідним Краєм» у Києві: може — краще, а може і гірше. Одно можемо сказати, що доложимо воеї повільности, щоб часопис вийшов добре».

— **Депутация львівських старійш** являла ся вчер в соймї і вручала одному з послів меморію до сойму, в яким проноє, аби домени продавала материял прямо старшам, а не за посредництвом спекулянтів. Кушованій посередно за домен материял є дорожчий а через те і товари мусять бутя дорожчі.

— **Напад на українських артистів.** «Neues Wiener Journal» одержав в Києва таку телеграму: Відомо дружина театральна Садловскою вертала з Катеринослава до Києва, де мада дати кілька представлєнь. Недалеко Києва находить ся могила українського поета Шевченка. Члени трупи співали на могилі національній гимн, але надїхав з Києва відділ козаків і напад на артистів. Приїшло до правдивої битви. Пятьох артистів та кілька козаків тяжко ранених, а цілий трупу зривано усю готівку.

— **Дня мєсть.** З Луки малої (пов. Скалат) доносить: В очі з 6. на 7. с. м. вїзник о. Дмитра Кєсїонжека, пароха з Кюмошненц, вїз

жену пароха, его доунку і маду дїтину до дому. По дорожї в лїсі, коло 11. год. в ночі, вїзнику револьєр і стрїль кілька разів до лудчих з ним нає, а дїтний розкозача голову руюкїтєю револьєра, потім утї. Обї жєнщини, тяжко ранені кулями, може дасть ся уратувати, а дїтнє борєсь яї смертю. Велике пастє, що кой не налохались кулі і ступали. Злочинчє називає ся Ількю Кузьма і є родом з Вікна. Злочинцу має допустити ся з мєсти.

— **Переселєнє в Сибір.** «Россія» пише, що в переселєнській управі такі відомости: з 8-го до 14. вересня в Сибір через Челябинськ вїхало 944 родин переселєнчє — 6.839 чоловік. Назад повернулось за сеї таки чєс 1453 дїти (290 родин) та 1484 худакї.

— **Дрїбні вїсти.** На дїрїд Львів-Підзамчє роздали вагонї пересувача Теодора Гарамиса. Гарамис згинув на місци, осоротивши молоду жінку, з якою недавно подружжє ся. — **Вїзначє п.** Вол. Карника, секретаря «Руської Шахидцї», в н-юю Стефанїю Добрянскою вїбудє ся дня 12. с. м. в катедральній церкві в Перемїшлї. — **Вїзначє п.** Евгєна Стефанїя, асистєнта, податкового з павноу Мефодїя Садорювичинько, вїбудє ся дня 12. жовтня в парохіяльній церкві в Добровилї.

— **Нові почтові марки** будуть заведенї в сїдувачюм роцї з вїривою 60 лїтнього ювілею павноу царя Франца Йосифа. Марки будуть рїзнити ся від тепєрїшних тим, що кождий їх рїд буде заостроєний портретом одного з попередних австрїйських цєсарї, отже на кождїм роцї марок буде находити ся инший портрет. — **Н. Г.** Presse долаудє ся, що цїсар поїде вавноу, аби для нікоти в австрїйській армії заведено нові яєно-сїрі мундтури. Однак тотя змїна умундатурано будє веродитись поступєно, в мїру зуживаня давних, гранатових мундатур. — **В Гєнтзах** (гал. захлиця) отвярє ся около 15. с. м. нова учительська семінарія, пока що з прїготовлєнню класною і І роком.

Новїсти.

— **Репєтуар укр-руського народного театру у Львові** від дїрєвнєю Йос. Стадника. (В саві «Яд Харуєм» при ул. Бернштайна. Початок о 7. год. вечєром).

В четвер 10. с. м. «Вона» конкурсова драма в 4 дїях Осиповича.

В суботу 12. с. м. «Жиди» сенсациянї штука в 4 дїях Черикова.

— **З львівської архїєпархїї.** Канонїчну інституцію дїстали оо.: Василь Пиньків на Подольцї, Іванчїй Слободї на Волосєвє, Володимир Маршак на Балчїч нагрївї, Іван Давидович на парохію при церкві Преображеня у Львові, Нїколай Гошовський на Фалинї і Омєлян Гаврило на Дрївцї — Завїдательства одержали оо.: Нїколай Мєвлозович в Бєлєвцях, Іван Корульський в Братислєві і Мїхайло Ванєєнко в Зєнагородї. — Сотрудниками назначєні оо.: Волод Гургура при Успенській церкві у Львові, Лев Авросїєвскїй в Словатї, Стефан Прївїлєс в Могилчїнцї, Василь Мерєнчїк при Преображенській церкві у Львові. — **Продовженїє рєчьнєчє** для вїнонєя просбї о парохїї: в Коростовчач Ляховчач зарїччяч і Лїшнїй до дня 16. падолїста 1907. р. з тим, що просбї, вїнесенї першїм рєчьнєчєм, вїдповїдє. На конкурс з рєчьнєчєм до 18. падолїста виставлєна парохїя Петратин, радєхїюською деканата. — **Конкурсний їєнат** для старочач сь о парохїї вїбудє ся 13. і 14. падолїста.

— **З дирекції дївочої вїдлової школи ім. Шевченка** у Львові дїстало до помїщеня отсю списковку: Кужаюго мїчнїк и другу недїлю по чїм чїше чїтатї пїсьмї рїдї будуть відуратї ся від год. 9—11 першїм подлєном конференції учительською зборю з родичами і ошкєдками учєнцї дївочої вїдлової школи ім. Шевченка. — **Дирекція просить** Вл. Родчїчїя і Олєнушїю молодїжкє користач з сїх конференцій, на яких будуть моєти роздїлати ся про поступя в наудї і повєденє учєнцї, як також порозумїтївнє ся з зборєм учительським в сїрвах, дотикаючых вїкованя.

— **Неаполїтанцї їспити на учительї гімнастїки** в середних школах і в учит. семінаріях вїбудуть ся у Львові дня 8. падолїста. Подана належить вноєти до кїнця с. м. на руючї голови їспитової комісії д-ра Генриха

Шевченкови, бо коли ми складемо всі соймї надї на тепєрїшню думску нашу комїсію, то не дїждемо ся памїятника великому українському поєтові, не тільки через п'ять-сїм роки, а навіть і через сто лїт.

А. Б.

Копія предложенія и. д. полтавского губернатора губернской земской управы отъ 20 апрѣля 1906 года за №. 1233:

Вслѣдствие представления отъ 31 августа 1905 г. №. 30433, уѣздному управу, что Г. Министръ Внутренн. Дѣлъ призналъ возможнымъ разрѣшить полтавскому губернскому земству открыть повсеместную, въ предѣлахъ Имперїи, подписку на сооруженіе в г. Кіевѣ памятника малорусскому поэту Тарасу Григорьевичу Шевченку. Подлинный въ надлежащїи подписанъ. Съ подлиннымъ вѣрно: Предсѣдатель Управы (подпись), сирѣчь Секретарь (подпись).

(З «Ряду».)

Кадвого (Львів, ул. Зелена 15.) з долученням опису свого життя, доказу укічених середньої школи або учин. семінарії і з поданем, в якій мові думають учини.

Галицийний сойм.

Засідане з 8. жовтня.

По віданню півднів і затвердженю вибору пана Шимельського приступлено до дальшої будажетової дискусії.

Перший промовляв пос. Лео по економічній і фінансовій статі краю, а потім про виборчу реформу соймову, домагаючи ся її ухвалення в демократичнім напрямі.

Пос. Шімгельський заявляв, що говоривши якоїсь однією заступник мільйон працюючого люду. Виказує економічний замієд між селянами, переходить до народного іхлішництва, домагає ся ринного трактованя Русинів і Польків в Галиччій та жадає автономії народостей.

Пос. Вобжинський докладає, що сойма більшість все працювала для добра люду, але овочів своєї праці не викінчувала для себе. Дальше старає ся доказати, що Русинів трактує ся однаково з другою народністю. Вікінні заявляв, що задлячо будущего сойму буде получати двори з громадю.

По замкненню дискусії вибрано генеральнимі бесідниками пос. Короля «проти» і пос. Рутовського «за».

Пос. Король обговорює політичне положенне в краю. Зазначає, що сойм ухвалив лише закони корисні для Польків, чим викликає ся подражженне руского селянства. Се є причиною ширеня між ним радикальних струй. Одновкою гадю на сивинне сею—говорить др. Король — є заключенне згоди між обидвома народами і силанне оборюванне радикализму. Тоді не будуть лучати ся такі випадки, як при останніх виборах, що мужик радше голосував на сивоїста чим на польського селянчика. Руский мужик є сукопійний, консервативний і релігійний і недостатний для радикальних струй, але в ту струю загонить его шовінізм з протинного боку. Бесідник апелює до сойму о справедливу днй Русинів виборчу реформу і заявляв, що буде голосувати проти бюджету.

На севірній засіданю.

яке тривало від 8. до 12. год. в ночи, промовляв за бюджетом другий генеральний бесідник пос. Рутівський. Він зазначає здивуванне, що перед двома роками его перебесідничав др. Король з того самою місця мѣтав громи на Польків і головну борбу на смерть жита. Словож згода і порозуміння мусять Польків прийняти з великим вдювленнем. Дальше бесідник зазначає, що з дефіцитну і бюджеті тишить ся, но вдатки, які пороблено, виходять в хосенн краю. Важать лише, щоби переведено ще громадску реформу, та змучено днів з громадско. Виборчої реформи до сойму домагає ся весь край, але треба дати так виборчу реформу, як заспокоїла би населеня, а не ще більше его розгубля.

По фактичних сировотностях пш. Сколинського, Станіславського і Абрагамовича та по промові референта пос. Сквалковського сойм ухвалив бюджетову провізорію без повної дискусії. Проти провізорії голосували руски посли і людоци.

З черги дневного порядку передано петицію повіт. радн в Цинакові о буюву локальної земліпані з Любачева до Цинакова кр. видволен до перевірки. Потім вибрано до комісії заробкового податку: з малой власности: авд. д-ра Стефана Федюка членом, а д-ра Ярослав Кудачковського і проф. Івана Левинського заступниками. З анихов групи відійшли до сєї комісії Польків.

З дальших ухвал вчерашнього засіданя замітна ухвала що до жерданія від правителів.

ства, аби з огляду на переносненя середніх шкіл і учительських семінарій заклададо більше тих шкіл і скоритим кроком.
Наступаюче засіданне иній о 10. год.

Посмертні поєвістки.

— Лев Герасимович, радник судовий в Рогатині, помер по довгий і тяжкій нездуї дн. 7-го жовтня в 60-ім році жита. Покійник був рідним братом недавно помершого там судового радника Девиса і вже яко ученик червоноколорної гімназії показав велике замилуванне до народної музики і заспугав там хор з товаришами. Опісля коли став судуючи в Збаражі, зібрав там дружину любителів драм, штуки, виставляв там «Натяжку Польшаку» і ин. народні оперети, а часто брав живу і діяльну участь в концертах устроюваних Рускою в Бесідюю в Тернополі. В Збаражі а відтак в Камеціш струмилівой громадѣ коло себе кружжк народощів-патриотів і там чимало причинив ся такою але щирою працею до розбудженя народного жита. Тяжка недуга привела его відтак усунути ся від усього. Русь втрагала в нім широго, такого але невтомного робитника на народній иніи, тож процоачуючи его з превеликим жалем і кидуючи грудку на сивью могилу, котра иній ад ним замкає ся, клячемо: Земля ему пером і вічна ему память!

— Адам Грабовенський, емер. радник кр. суду, почесний горожанин м. Долини, член ержужной ради шкільної, повітової і громадскої ради в Долині, ушової ся днй 5. с. м. в Долині в 64. р. жита. В. с. п!

Телеграми

з дня 9. жовтня 1907.

Прага. Prag. Tagbl. доносить, що передотворенем або в іншій дній по отвореню парламенту наступить реконструкция міністерстерского кабинету. Мали би вступити міністри др. Вінерг. Аверснерг і Праде. Міністрами мали би встати: Ебенгох, Гесман і Пенка або Шрайнер. Подуванно-славянським міністерським став би Івчич.

Відень. Пасиний олір на північно-зах. земліпанці заостриє ся. Поїзди пробувають до Відня з 8- до 12-годинним опізненем.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, ресторадця і кавария — ріг ул. Сикстусової і Косцюшка у Львові.

Прихазли днй 9. с. м.: о. Ів. Стрийський з Перемішля, Евг. Святун з Болшоцев, Мих. Гривак з Лаврова, Сен. Целень з Лаврова, Дм. Мельникович з Лаврова, Ник. Кіє з Дмитра, Мих. Захаревич з Радмина, о. Юрій Жук з Вербці, Яр. Лучаковский з Оравы, Ів. Федьшинський з Гасакова, Дм. Хабурский з Бабухова.

При закупній товарів просимо покупкувати ся на анонси нашой часописи!

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма, від 1. до 15. жовтня 1907.
Щоденно о год. 8. вечер представляне. В неділі і свята 2 представляня о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Шо пятниц High Life представляне. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвіка т. 5.

Поручає ся дешеве і опіснє

Артистично ритмічне заведенє

А. ЗІГМАН

— у Львові, ул. Сикстусна ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових печаток.

Монюграм, герби і венчі гравіруні — вінсієки ригатові і лані, црсовані бланки для сторожків і товариств — Поручає ся яко доставчє рійних руских товариств і Урядів парохіяльних. (17—25)

Іван Олійник

і

Володимир Сабарай

позаюотарі

перебувають під сю пору в Дикой старім почта в місці.

За пензю і добру люакцію поручаємо:

- 1/2% листи гіпотечні
- 1/2% листи гіпотечні
- 1/2% листи гіпотечні преміовані
- 1/2% листи Товариства кредитового змського
- 1/2% і 1/2% листи Банку кравового польщук краву
- 1/2% облиганці проінцандій і великі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найкращійшій курсі днів.

Контора виміни

ц к упр. гал. ац.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад залізничних поїздів важний від 1. мая 1907.

До Львова прихазить з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракюва	5:50	8:55	1:30	8:25	9:50
Равенна	7:25	9:45	—	10:40	2:31
Підволицьк	7:30	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:00	—	12:20
Станіславово	8:35	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:10
Пустомит	7:29	11:40	3:51	9:4 Н	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:35	—	9:20
Любля	8:00	10:30	1:55	—	11:00
Рави рускої	7:49	12:40	4:00	—	—
Явова	8:22	1:15	5:00	9:5	10:10
Вручови	7:10	12:40	1:40	4:50	—
Уржухов	10:05	—	3:7	5:30	9:35
Зимної воли	5:30	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відхазить до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кр. кова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракюва	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Глинева	4:05	—	—	—	—
Підволицьк	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:21
Станіславово	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	3:35	—	—
Стрия	7:30	—	—	—	—
Пустомит	7:30	10:40 Н	1:26	6:23	10:30
Самбора	8:00	9:05	4:00	—	10:40
Любля	8:00	9:05	2:10	4:40	10:31
Рави рускої	—	6:12	11:05	—	11:35
Явова	6:38	9:15	1:35	3:75	6:30
Вручови	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34
Бручови	9:05	12:41	3:45	7:10	11:35
Зимної воли	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Посіпні поїзди нечатиї товстим друком. — Поїзди лудчі лише в неділі і свята означені — в неділі і свята від 20:00 до 15:0 буюво Н, — в неділі і свята від 1:0 до 3:18 шо днй буюво І.